

POSTANOWIENIE

Dnia 31 maja 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 31 maja 2012 r.,

skargi E. W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Rejonowego

z dnia 20 sierpnia 2009 r.,

wydanego w sprawie z wniosku J. B. i W. B.

przy uczestnictwie E. W.

o wyrażenie zgody na czynność przekraczającą zakres zwykłego zarządu

oraz sprawy z wniosków E. W.

przy uczestnictwie J. B. i W. B.

o wyrażenie zgody na czynność przekraczającą zakres zwykłego zarządu

oraz ustalenie sposobu korzystania,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 424⁴ zdanie ostatnie k.p.c., podstawą skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, tak jak skargi kasacyjnej, nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Tymczasem wyłącznie tego dotyczą sformułowane w skardze zarzuty. Ponadto za odrzuceniem skargi przemawia brak szkody – wskazywany ewentualny dochód z wynajęcia pokoju zajmowanego przez byłego męża to jedynie szkoda ewentualna, bo niepewność wynajęcia tego pokoju za pożądaną cenę jest tak duża, że nie pozwala przyjąć tego za *lucrum cessans*. Istnieją co najmniej trzy podstawy do odrzucenia niniejszej skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Po pierwsze, skarga została złożona na postanowienie sądu pierwszej instancji, a tymczasem, zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., przysługuje ona co do zasady od orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie. Ponieważ nie zachodzą okoliczności przewidziane w art. 424¹ § 2 k.p.c., już to tylko przesądza o odrzuceniu skargi jako niedopuszczalnej. Po drugie, zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga przysługuje, jeżeli zmiana lub uchylenie kwestionowanego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. W tej sprawie wniesiono właściwe środki prawne, tyle że apelacja wnioskodawców została oddalona, a apelacja uczestnika postępowania odrzucona. Po trzecie, podstawą skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (art. 424⁴ k.p.c.), a tymczasem w tej sprawie podstawą skargi uczyniono błędne ustalenia faktyczne – wskazanie, co Sąd nietrafnie przyjął jako części wspólne nieruchomości.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.